

[Boligministeren.]

ikke i udvalget enighed på daværende tidspunkt. Årsagen hertil var, at udvalgets ejerrepræsentanter og lejerrepræsentanter ikke kunne nå til enighed om forskellige store principielle spørgsmål, som f. eks. lejeforhøjelse, frivillige overenskomster o. s. v. Det er min tanke at søge dette arbejde genoptaget med repræsentanter for ejere og lejere for at se, om der efter de ændringer, der siden er gennemført i lovgivningen, ikke skulle være mulighed for nu at nå til enighed om en normalkontrakt.

Fra flere sider har der været rejst spørgsmål om at tilvejebringe en lovmæssig ret for lejere til at anbringe fjernsynsantennor på udlejningsejendomme. Spørgsmålet har været indgående drøftet under udarbejdelsen af det nu foreliggende lovforslag, men der er ikke i dette optaget nogen bestemmelse, der løser spørgsmålet. Dette skyldes, at de tekniske problemer i forbindelse med opsætning af fjernsynsantennor er i stadig udvikling, og at det som følge heraf er vanskeligt ved en lovregel at løse de tekniske, økonomiske og juridiske spørgsmål, som knytter sig til opsætningen.

Jeg nævner specielt denne sag, fordi jeg er forberedt på, at spørgsmålet vil blive rejst under lovforslagets behandling her i tinget, og jeg kan sige, at jeg er rede til at medvirke til en ændring, hvis der kan findes en praktisk løsning på spørgsmålet.

Endelig vil jeg gerne nævne, at lovens gyldighedstid er foreslået fastsat til 5 år. Jeg tror, at det vil være ønskeligt, når de foreslåede lejeforhøjelser er gennemført i løbet af de første 2 år, at man kan få et lidt længere tidsrum, så at de forskellige foranstaltninger kan få fornøden tid til i ro at øve deres virkning på boligmarkedet.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger om boliglovsforslaget.

Regeringens tanker med hensyn til den kommende boligfinansiering hviler på det grundsynspunkt, at man gradvis skal erstatte statsfinansieringen med en statsgarantiordning.

Regeringen har ikke fundet det rigtigt i loven at fastlægge et byggeprogram af bestemt størrelse, idet det ikke på nuværende tidspunkt er muligt for længere tid, for mange år fremover, at danne sig et sikkert

skøn over, hvordan behovet for byggeriet eller dettes økonomiske muligheder ligger. I stedet er forudsat, at de programmer, der skal danne grundlag for den kommende garantiordning, fastlægges for perioder på 3 år ad gangen. Det foreslås, at man ved lovens ikrafttræden fastlægger rammen for de første 3 år af lovens løbetid, og derefter skal der inden udløbet af hvert finansår ske forhandling med finansudvalget om supplerung af programmet for endnu et år.

Med denne fremgangsmåde giver man byggeriet, byggematerialeindustrien og låneinstitutionerne de fornødne muligheder for nogenlunde langsigtede dispositioner. Samtidig opnår man, at ministeriet og de bevillende myndigheder løbende kan tilpasse garantirammen til de skiftende muligheder.

Princippet har været, at statens garanti kan ydes til enhver form for sekundære lån, der byder byggeriet rimelige vilkår. Forslaget forudser imidlertid, at en mere omfattende finansieringsvirksomhed vil kunne nødvendiggøre oprettelsen af nye institutter, hvis opgave det skulle være at løse problemerne omkring byggeriets sekundære prioriteter. Der foreslås derfor tillagt boligministeren bemyndigelse til at godkende oprettelse af prioritetsinstitutter.

Et vigtigt punkt i hele nyordningen bliver spørgsmålet om, i hvilket omfang det bliver muligt at placere den finansiering, som hidtil har været overtaget af statskassen, på det frie kapitalmarked.

Det har som bekendt været således, at en ikke uvæsentlig del af statens udlån til nybyggeri har været placeret på kapitalmarkedet gennem emission af statsobligationer. Det er derfor klart, at en overgang til de nye former vil kunne give visse tilpasningsvanskeligheder.

For at afbøde eventuelle vanskeligheder er der stillet forskellige forslag, hvoraf jeg nævner, at der tillægges finansministeren bemyndigelse til foretage opkøb og gensalg af obligationer med henblik på at sikre stabile finansieringsvilkår for byggeriet.

Endvidere er i forslaget åbnet mulighed for, at de nye finansieringsinstitutter på samme måde som kredit- og hypotekforeningerne får adgang til at give forhåndslån til allerede planlagte byggerier, således at den